

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 17 grudnia 1980 r.

w sprawie szczegółowych praw i obowiązków oraz wymaganych kwalifikacji pracowników Najwyższej Izby Kontroli.

Na podstawie art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 8 października 1980 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 22, poz. 82) Rada Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. Pracownikiem Najwyższej Izby Kontroli może być obywatel polski o nieskazitelnym przeszłości, którego cechuje obywatelska postawa i patriotyczna świadomość, dający rękojmię należytego wykonywania powierzonych mu obowiązków służbowych.

§ 2. 1. Stosunek pracy z pracownikami wykonującymi lub nadzorującymi czynności kontrolne nawiązuje się na podstawie mianowania.

2. Na okres nie przekraczający jednego roku stosunek pracy z pracownikami, o których mowa w ust. 1, może być nawiązany również na podstawie umowy o pracę, z wyjątkiem osób określonych w art. 15 ust. 2 ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli.

3. Stosunek pracy z pracownikami administracyjnymi i pracownikami obsługi nawiązuje się na podstawie umowy o pracę.

§ 3. 1. Stosunek pracy na podstawie mianowania nawiązuje się z dniem określonym w akcie nominacji.

2. Akt nominacji powinien określać:

- 1) stanowisko służbowe,
- 2) składniki i wysokość wynagrodzenia.

3. Pracownik mianowany powinien posiadać kwalifikacje i praktykę zawodową, określone w przepisach w sprawie wynagradzania pracowników Najwyższej Izby Kontroli.

4. Mianowanie może być uzależnione od przeszkolenia wstępnego zakończonego egzaminem kwalifikacyjnym lub od wykazania w inny sposób przydatności do pełnienia służby.

§ 4. Pracownik mianowany składa ślubowanie następującej treści: „Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku przyczynić się ze wszystkich sił do pomyślnego socjalistycznego rozwoju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wierności Jej zawsze dochować, obowiązki swoje wypełniać sumiennie i starannie, przestrzegając zasad

praworządności ludowej oraz kierując się interesem społecznym i zasadami budownictwa socjalistycznego”.

§ 5. 1. Pracownik mianowany podlega okresowym ocenom kwalifikacyjnym pod względem zawodowym i postawy moralno-politycznej.

2. Oceny kwalifikacyjnej pracownika mianowanego dokonuje się nie rzadziej niż co trzy lata.

3. Okresowe oceny kwalifikacyjne przeprowadza kierownik jednostki organizacyjnej, w której pracownik wykonuje obowiązki służbowe, w porozumieniu z czynnikami społeczno-politycznymi.

4. Pracownikowi służy prawo zaznajomienia się z wydaną o nim oceną kwalifikacyjną. W terminie 7 dni od zaznajomienia się z oceną pracownik może wnieść odwołanie do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

5. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może zwolnić niektórych pracowników mianowanych od okresowych ocen, a także może zarządzić dokonanie oceny pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę.

§ 6. W stosunku do pracowników mianowanych Najwyższej Izby Kontroli wyłącza się właściwość komisji odwoławczych do spraw pracy.

§ 7. Za naruszenie obowiązków służbowych lub uchybienie godności stanowiska mianowani pracownicy Najwyższej Izby Kontroli ponoszą odpowiedzialność porządkową lub odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach i w trybie określonych odrębną uchwałą Rady Państwa,

§ 8. 1. Pracownik Najwyższej Izby Kontroli jest obowiązany przestrzegać przepisów art. 100 Kodeksu pracy oraz pełnić swoje obowiązki w sposób zapewniający sprawne i prawidłowe wykonywanie zadań jednostki organizacyjnej, w której jest zatrudniony.

2. W szczególności pracownik mianowany powinien:

- 1) postępować zgodnie z zasadami praworządności ludowej, kierując się interesem społecznym i ochroną praw obywateli,
- 2) strzec autorytetu władzy ludowej i jej organów,

3) zwiększać efektywność i skuteczność kontroli przez wnikliwe, szybkie i bezstronne działanie oraz stałe doskonalenie metod pracy,

4) stale podnosić swoje kwalifikacje zawodowe i pogłębiać swą wiedzę polityczno-społeczną,

5) zachowywać się z godnością w służbie i poza służbą.

§ 9. Pracownik mianowany w szczególnie uzasadnionych przypadkach jest obowiązany wykonywać na polecenie przełożonego również czynności służbowe nie związane z zajmowanym stanowiskiem.

§ 10. W przypadkach uzasadnionych potrzebami służbowymi lub innymi ważnymi przyczynami pracownik mianowany może być za jego zgodą skierowany do pracy nie związanej z wykonywaniem lub nadzorowaniem czynności kontrolnych, zachowując wszystkie uprawnienia pracownika mianowanego.

§ 11. 1. Pracownik mianowany jest obowiązany zachować w tajemnicy wszystkie sprawy, o których powiadał

wiadomość bezpośrednio lub pośrednio w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa zarówno w czasie służby, jak i po zwolnieniu ze służby.

3. Od obowiązku zachowania tajemnicy w określonych przypadkach może zwolnić Prezes Najwyższej Izby Kontroli lub upoważniony przez niego przełożony.

§ 12. Z dniem wejścia w życie uchwały pracownicy Najwyższej Izby Kontroli, wykonujący lub nadzorujący czynności kontrolne, stają się pracownikami mianowanymi.

§ 13. W sprawach nie uregulowanych niniejszą uchwałą stosuje się przepisy Kodeksu pracy, przepisy w sprawie praw i obowiązków pracowników urzędów państwowych oraz przepisy wydane na ich podstawie.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński